

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 3.

 1 lutego 1927.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:	Str.
2. Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1927 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w m. st. Warszawie	34
3. Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1927 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w m. Wilnie	35
4. Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1927 r. o zwinięciu kancelarii notarialnej w Wojnikowie w okręgu sądu okręgowego w Stanisławowie o utworzeniu drugiej kancelarii notarialnej w Kąkaszu w tym samym okręgu sądowym.	36
OKÓLNIKI:	
№ 1258/II. G. S./27 w sprawie opłaty od podań i świadectw urzędowych według nowej ustawy o opłatach stemplowych	36
№ 1259/II. G. S./27 w sprawie kredytów na ściśle określone cele	38
№ 1260/II. G. S./27 w sprawie zmiany przepisów rachunkowo-kasowych o zaliczkach do wyrównania	38
PISMA OKÓLNE:	
№ 1093/II. G. S./27 w sprawie otwarcia funduszu zaliczkowego	39
№ 1094/II. G. S./27 w sprawie potrącania podatku dochodowego	39
№ 1095/II. G. S./27 w sprawie propagandy filmowej	40
 RUCH SŁUŻBOWY	 40

ADWOKATURA:	Str.
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	47
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	48
c) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie	49
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	49
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie	50
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	50
g) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	50
h) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	50
KONKURSY:	50
BIBLIOGRAFJA	51
SPROSTOWANIE	52

2.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1927 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w m. st. Warszawie.**

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. W miejsce dotychczasowego ustala się następujący podział terytorjum m. st. Warszawy na rewiry śledcze:

- I rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 1 komisariatu policji państwowej;
- II rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 10 i 23 komisariatu policji państwowej, tudzież urząd śledczy i defensywy;
- III rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 11, 16 i 22 komisariatu policji państwowej, tudzież gmach Sądu Okręgowego przy ul. Miodowej № 15;
- IV rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 4 i 13 komisariatu policji państwowej;
- V rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 8, 20 i 21 komisariatu policji państwowej;
- VI rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 2, 9, 19 i 26 komisariatu policji państwowej, tudzież gmachy sądów: Najwyższego, Apelacyjnego i Wojskowego na placu Saskim;
- VII rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 5 i 15 komisariatu policji państwowej, tudzież gmach Hipoteki;
- VIII rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 7, 17 i 18 komisariatu policji państwowej, tudzież gmach Sądu Okręgowego na placu Krasińskich № 12 i urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym;
- IX rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 12 komisariatu policji państwowej z wyłączeniem gmachów: urzędu prokuratorskiego i śledczego, de-

fensywy, sądów: Najwyższego, Apelacyjnego, Okręgowego przy ul. Miodowej № 15 i na placu Krasińskich № 12, Sądu Wojskowego na placu Saskim i Hipoteki;

- X rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 3, 24 i 25 komisariatu policji państwowej;
- XI rewir śledczy w Warszawie obejmuje obszar 6 i 14 komisariatu policji państwowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

3.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1927 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w m. Wilnie.**

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. W miejsce dotychczasowego ustala się następujący podział miasta Wilna na rewiry śledcze:

- I rewir śledczy w Wilnie obejmuje część okręgu I komisariatu policji państwowej w granicach: ulica Piłsudskiego do W. Pohulanki, W. Pohulanka i Trocka do Niemieckiej, Niemiecka i Ostrobramska do Kolejowej, Kolejowa do Piłsudskiego;
- II rewir śledczy w Wilnie obejmuje: pozostałą część okręgu I komisariatu policji państwowej, tudzież część okręgu III komisariatu policji państwowej w granicach: brzeg rzeki Wilji od mostu Zielonego do mostu przy ujściu rzeki Wilenki, lewy brzeg rzeki Wilenki od jej ujścia do mostu, łączącego Zarzecze z ulicą Miłosierną, ulice Miłosierna i Bakszta, zaułki Rajski i Rossa do toru kolejowego, tor kolejowy od zaułku Rossa do ulicy Ostrobramskiej, ulica Ostrobramska do Kolejowej, ulice Niemiecka i Wileńska do mostu Zielonego;
- III rewir śledczy w Wilnie obejmuje pozostałą część okręgu III komisariatu policji państwowej;
- IV rewir śledczy w Wilnie obejmuje:
 - okręg IV komisariatu policji państwowej, tudzież
 - okręg V komisariatu policji państwowej;
- V rewir śledczy w Wilnie obejmuje: okręg II komisariatu policji państwowej, tudzież okręg VI komisariatu policji państwowej;
- VI rewir śledczy miasta Wilna obejmuje okrąg VII (kolejowego) komisariatu policji państwowej z gmachami magistratu i urzędu pocztowego Wilno 2.

§ 2. Wszystkie sprawy pomocy prawnej (rekwizycje), do których załatwienia byłby właściwym którykolwiek z sędziów śledczych miasta Wilna, przekazuje się sędziemu śledczemu VI rewiru śledczego m. Wilna.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1927 r. o zwinięciu kancelarii notarialnej w Wojniłowie, w okręgu sądu okręgowego w Stanisławowie o utworzeniu drugiej kancelarii notarialnej w Kałuszu w tym samym okręgu sądowym.

Na mocy § 9 ust. I ordynacji notarialnej z dnia 25 lipca 1871 r. (aust. Dz. u. p. № 75) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się kancelarię notarialną w Wojniłowie w okręgu sądu okręgowego w Stanisławowie.

§ 2. Tworzy się drugą kancelarię notarialną w Kałuszu, w okręgu sądu okręgowego w Stanisławowie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNIK № 1258/II. G. S./27

w sprawie

opłaty od podań i świadectw urzędowych według nowej ustawy o opłatach stemplowych.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu nadesłało dnia 4 stycznia 1927 r. № DPO.10357/VII/26 pismo treści następującej:

W dniu 1 stycznia 1927 roku weszła w życie ustawa z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570), która między innymi ustanawia nowe stawki opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych.

W szczególności:

1) Podanie podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł. od pierwszego egzemplarza bez względu na ilość arkuszy oraz po 50 gr.: od każdego załącznika, tudzież od drugiego i dalszych egzemplarzy lub odpisów podania, — również bez względu na ilość arkuszy, z których składa się załącznik, względnie dalszy egzemplarz lub odpis (art. 145).

2) Świadectwo urzędowe podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 154).

3) Za sporządzenie przez urząd państwowy drugiego i dalszych egzemplarzy dokumentu urzędowego t. j. wtóropisów (duplikatów), równobrzmiących z oryginałem i zaopatrzonych w podpis równorzędny, jak również za sporządzenie przez urząd państwowy i poświadczenie bądź pełnego odpisu dokumentu urzędowego, bądź wyciągu z takiego dokumentu należy się opłata w wysokości 1 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157).

4) Za poświadczenie przez urząd państwowy, że wtóropis, odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, jest zgodny z pierwopisem, należy się opłata stemplowa w wysokości 50 groszy od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157).

5) Opłata za poświadczenie przez urząd państwowy własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego wynosi: przy jednym podpisie 1 zł., przy dwóch podpisach 2 zł., przy trzech lub więcej 3 zł. (art. 158).

Wyjątki od powyższych przepisów zawierają art. 141, 142, 144, 146, 147, 154 (ustęp drugi), 155, 156 i 160 ustawy o opłatach stemplowych. Z wyjątków tych zasługuje zwłaszcza na uwagę przepis art. 141 p. 13, według którego ustawa o opłatach stemplowych nie stosuje się do podań w gospodarczych sprawach urzędów państwowych, a więc do podań, które mają na celu bądź zawiązanie stosunku prywatno-prawnego (np. oferty), bądź wnoszone są do urzędu jako współkonrahenta w sprawie wykonywania istniejącego już stosunku prywatno-prawnego i to tak co do majątku państwowego jak i co do majątku prywatnego, pozostającego pod zarządem państwa.

Przepisy o sposobie uiszczania i o postępowaniu w razie nieuiszczenia opłat stemplowych od podań i świadectw zawierają art. 151, 152 i 161 ustawy o opłatach stemplowych oraz w §§ 165—171 tudzież 177 i 178 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 713).

Wedle tych przepisów do czuwania nad prawidłowym uiszczeniem opłat stemplowych od podań obowiązani są: urzędnik biura podawczego i urzędnik załatwiający podanie. Pierwszy kasuje znaczki stemplowe, naklejone na podaniu, drugi ocenia, czy opłatę uiszczono w dostatecznej wysokości i kasuje znaczki ponownie (§ 166 rozp. wykon.). Gdy należnej opłaty nie uiszczono lub uiszczono ją w wysokości niedostatecznej, to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, poleca kancelarii, aby wezwwała petenta do uiszczenia kwoty, której brakuje (§ 168 rozp. wykon.). Nadanie biegu takiemu podaniu jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych, przewidzianych w §§ 169—171 rozp. wykon. Należność tytułem doręczenia wezwania według wzoru 13 za pośrednictwem poczty (ustępy drugi i trzeci § 170 rozporządzenia wykonawczego) wynosi obecnie 80 gr., a mianowicie za list urzędowy 20 gr., za polecenie 30 gr. i za recepis zwrotny 30 gr. (pozycja 1b taryfy pocztowej, ogłoszonej w № 88 Dz. U. R. P. z 1926 r. pod poz. 490 oraz LL. 1 i 2 należności dodatkowych, wymienionych w taryfie pocztowej na str. 973).

W myśl p. 1 art. 144 ustawy o opłatach stemplowych, podania, wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej, są wolne od opłaty; w myśl punktu 3 art. 160 są wolne od opłaty świadectwa, wydawane urzędowi państwowemu, żądającym świadectwa imieniem Skarbu Rzeczypospolitej.

Ponieważ ustawa w punkcie 1 art. 144 wymienia tylko Skarb Rzeczypospolitej a nie wymienia przedsiębiorstw państwowych, będących odrębnymi osobami prawnymi (jak to czyni w art. 120), przeto podania, wnoszone przez te przedsiębiorstwa, oraz świadectwa im wydawane, podlegają opłacie, o ile nie zachodzi przedmiotowe uwolnienie od opłaty (art. 142 oraz punkt 1 art. 160). Nawet Skarbowi Rzeczypospolitej nie jest przyznane uwolnienie od opłat za sporządzenie wtóropisu oraz za poświadczenie zgodności wtóropisu, odpisu lub wyciągu z pierwopisem (ustęp ostatni art. 160).

Nowe przepisy o opłatach stemplowych od podań mają zastosowanie do wszelkich podań, otrzymanych począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r. przez urząd państwowy, do którego je adresowano, bez względu na datę nadania na pocztę (art. 179).

Podając powyższe do wiadomości i stosowania, zarządzam, by urzędnicy do których zakresu należy czwanie nad prawidłowym uiszczeniem opłat stemplowych od podań i świadectw, zapoznali się niezwłocznie z art. 140—161 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570) oraz z §§ 163—178 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r.

(Dz. U. R. P. № 123, poz. 713). Odpowiednie organy sądowe (kancelarie, organy wykonawcze i kasy) powinny nadto zapoznać się dokładnie z instrukcjami do ustawy o opłatach stemplowych, ogłoszonymi w Dzienniku Urzędowym № 24a/26 r.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNİK № 1259/II. G. S./27

w sprawie

kredytów na ściśle określone cele.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Wobec tego, że w pewnym konkretnym wypadku kredyt, udzielony na wniosek władzy asygnującej na pewien cel ściśle określony, zużyty został na pokrycie innego wydatku bez uprzedniego zezwolenia Ministerstwa, uważam za konieczne uprzedzić władze asygnujące, że tego rodzaju zmiana przeznaczenia kredytów o ściśle określonym charakterze, udzielonych na wniosek specjalny, jest zasadniczo niedopuszczalna.

Kredyty specjalne, które z tych lub innych powodów nie mogą być użyte zgodnie z ich właściwym przeznaczeniem, muszą być postawione do dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości, albo też należy przed ich zużyciem umotywić konieczność zmiany ich przeznaczenia i wyjednać odpowiednie zezwolenie Ministerstwa.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNİK № 1260/II. G. S./27

w sprawie

zmiany przepisów rachunkowo-kasowych o zaliczkach do wyrównania.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia częściowo postanowienia § 54 Przepisów rachunkowo-kasowych (Monitor Polski № 285 z r. 1921), w brzmieniu, ustalonym okólnikiem z dnia 21 grudnia 1925 r. № 1124/II. G. S./25 (Dz. Urz. № 1 z 1926 r.), w następujący sposób:

Końcowe zdanie ustępu pierwszego tegoż paragrafu, poczynające się od słów „przy czym pozostałości . . .” otrzymuje brzmienie: „przyczem pozostałości niewydanych z końcem miesiąca zaliczek mogą być zatrzymywane w razie potrzeby na wydatki miesiąca następnego”.

Ustęp trzeci tegoż paragrafu otrzymuje brzmienie: „Asygnowanie nowych zaliczek do rąk osób, którym były już wyasygnowane zaliczki, może nastąpić dopiero po złożeniu przez te osoby dowodów, usprawiedliwiających w całości lub w przeważnej części poprzednio pobrane zaliczki. Jeżeli z poprzedniej zaliczki pozostała niewydana kwota, to nowa zaliczka łącznie z tą kwotą nie może przekraczać ustanowionej normy”.

Ustęp czwarty tegoż paragrafu, zaczynający się od słów: „Asygnowanie w następnym miesiącu . . .” uchyla się w całości.

O tem podaję na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dn. 11 stycznia 1927 r. № DK. 3737/26/WAK do wiadomości i stosowania.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1093/II. G. S./27

w sprawie

otwarcia funduszu zaliczkowego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 10 stycznia 1927 r. L. DK. 117/WAK, zawiadamiam, iż normę funduszu zaliczkowego na uposażenia służbowe na pierwszy kwartał 1927 r. ustalono w wysokości 10% (dziesięć procent) uposażenia, wyasygnowanego na każdy miesiąc z osobna.

Fundusz ten tworzy się w początku każdego miesiąca (stycznia, lutego i marca) i zachowuje się w sposób, określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 23/24).

Warszawa, dnia 18 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1094/II. G. S./27

w sprawie

potrącania podatku dochodowego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Niektóre władze, opierając się na przepisie okólnika № 839/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 5/24), nie pobierają przy asygnowaniu poborów służbowych podatku dochodowego od części uposażenia, potrącanego funkcjonariuszom państwowym, sędziom i prokuratorom tytułem opłaty emerytalnej.

Zważywszy, że powołany okólnik, zawierający wyłącznie wskazówki co do obliczenia opłaty emerytalnej, nie normuje sprawy podatku dochodowego, nadto, że zgodnie z przepisem ustępu drugiego art. 110 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 58 z r. 1925 poz. 411) dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę opodatkowuje się w całości, nie stosując do nich jakichkolwiek odliczeń, proszę, na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 10 stycznia 1927 r. № DPO. 6549/II/26, aby poczynając od najbliższej wypłaty uposażeń służbowych i wynagrodzeń za najemną pracę nie wyłączało z podstaw opodatkowania części uposażenia, potrącaną pracownikowi tytułem opłaty emerytalnej.

Przytem zaznacza się, że przepis okólnika № 911/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 16/24) o wyłączeniu z podstaw wymiaru podatku dochodowego dodatku na mieszkanie pozostaje w mocy.

W sprawie wyrównania należności podatkowej za poprzedni okres nastąpi oddzielne zarządzenie.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1095/II. G. S./27

w sprawie
propagandy filmowej.

Do wszystkich władz i urzędów Ministerstwa Sprawiedliwości.

Celem skoordynowania akcji, zmierzającej do propagandy filmowej oraz artystycznego i planowego sporządzania filmów, ilustrujących życie w Polsce lub jej osobliwości turystyczne, wyłoniono specjalną Podkomisję Filmową przy Międzyministerjalnej Komisji Turystycznej w Ministerstwie Robót Publicznych.

Zawiadamiając o tem, zaznaczam, że o ileby którakolwiek z władz podległych Ministerstwu Sprawiedliwości zamierzała podjąć jakąkolwiek inicjatywę w kierunku propagandy filmowej, odnośne wnioski należy przysyłać w drodze służbowej Ministerstwu Sprawiedliwości, celem ich skierowania do powyższej Podkomisji Filmowej.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

RUCH SŁUŻBOWY W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Edward Sommer, adwokat w Rybniku — sędzią sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 13 grudnia 1926 r.; Kazimierz Swieżawski, naczelnik sądu powiatowego w Winnikach — sędzią sądu okręgowego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Antoni Sokołowski, sędzia śledczy we Lwowie — sędzią

sądu okręgowego w Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Aleksander Szulistański, sędzia powiatowy w Buczaczu — sędzią sądu okręgowego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Michał Gąsiorowski, sędzia śledczy w Czortkowie — sędzią sądu okręgowego w Czortkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Aleksander Königsberg, sędzia powiatowy w Kutach — sędzią sądu okręgowego w Czortkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Ludwik Świechło, sędzia powiatowy w Bolechowie — sędzią sądu okręgowego w Samborze, dnia 13 grudnia 1926 r.; Józef Bieler, sędzia powiatowy w Buczaczu — sędzią sądu okręgowego w Stryju, dnia 13 grudnia 1926 r.; Dr. Bronisław Drozdowski, naczelnik sądu powiatowego w Zabłotowie — sędzią sądu okręgowego w Brzeżanach, dnia 13 grudnia 1926 r.; Ludwik Allerhand, sędzia powiatowy w Ottyni — sędzią sądu okręgowego w Kołomyi, dnia 13 grudnia 1926 r.; Antoni Jednak, sędzia śledczy w Czortkowie — sędzią sądu okręgowego w Czortkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Jan Wechowski, sędzia powiatowy w Drohobyczu — sędzią sądu okręgowego w Stryju, dnia 13 grudnia 1926 r.; Stefan Grabowski, sędzia powiatowy w Poznaniu — sędzią sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 18 grudnia 1926 r.; Stefan Zembrzusi, podprokurator przy sądzie okręgowym w Katowicach — sędzią sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 22 grudnia 1926 r.; Dr. Michał Kuryłow, sędzia powiatowy w Rozwadowie — naczelnikiem sądu powiatowego w Rozwadowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Juljan Wojtowicz, sędzia powiatowy w Krotoszynie — naczelnikiem sądu powiatowego w Krotoszynie, dnia 18 grudnia 1926 r.; Eugenjusz Liniewicz, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Mysłowicach, dnia 13 grudnia 1926 r.; Edmund Kurpisz, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Królewskiej Hucie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Leon Jankowski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Międzychodzie, dnia 18 grudnia 1926 r.; Józef Lipka, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Królewskiej Hucie, dnia 18 grudnia 1926 r.; Dr. Wojciech Wojdon, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Margoninie, dnia 17 grudnia 1926 r.; Dr. Marjan Cybulski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Poznaniu, dnia 22 grudnia 1926 r.; Dr. Stefan Rybicki, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Kraśniku, dnia 13 grudnia 1926 r.; Stanisław Bryła, wicewojewoda lubelski — sędzią pokoju III okr. m. Lublina, dnia 20 grudnia 1926 r.; Feliks Łuczaj, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Grębkowie, dnia 22 grudnia 1926 r.; Stanisław Poznański, refer. prawn. dyr. lasów państw. w Łucku — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Łucku, dnia 23 grudnia 1926 r.; Eugenjusz Łowicz-Barański, sędzia pokoju I okr. w Lidzie — sędzią pokoju w Lidzie, dnia 29 grudnia 1926 r.; Wacław Nadratowski, sędzia pokoju II okr. w Lidzie — sędzią pokoju w Lidzie, dnia 29 grudnia 1926 r.; Stanisław Selens, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Smorgoniach, dnia 29 grudnia 1926 r.; Henryk Zychert, p. o. sędziego pokoju w Wysokiem-Mazowieckiem — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 31 grudnia 1926 r.; Konstanty Achmatowicz, p. o. sędziego śledczego I rew. pow. wołyńskiego — sędzią śledczym sądu okręgowego w Wilnie I rew. pow. wołyńskiego z siedzibą w Wołożynie, dnia 19 grudnia 1926 r.; Konrad Bobrowski, sędzia śledczy VI rew. m. Wilna — sędzią śledczym zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 29 grudnia 1926 r.; Napoleon Gutkowski, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Nowogródku II rew. pow. stołpeckiego z siedzibą w Stołpcach, dnia 29 grudnia 1926 r.; Jan Paciorkowski, egzaminowany aplikant — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Tadeusz Witkowski, sędzia pokoju w Szydłowcu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu, dnia 22 grudnia 1926 r.; Włodzimierz Giziński, asesor sądowy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Toruniu, dnia 23 grudnia 1926 r.; Dr. Andrzej Pach, asesor sądowy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Katowicach z siedzibą w Królewskiej

Hucie, dnia 23 grudnia 1926 r.; Arkadiusz Dąbrowski, egzaminowany aplikant—podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 23 grudnia 1926 r.; Alfred Breikopf, Tadeusz Ertel, Henryk Reszelski, Wacław Słoniński, dnia 13 grudnia 1926 r., Otton Słapa, dnia 22 grudnia 1926 r., egzaminowani aplikanci—asesorami sądowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu; Stanisław Sobociński i Karol Libal, egzaminowani aplikanci—asesorami sądowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 22 grudnia 1926 r.; Dr. Wojciech Wielgus, egzaminowany aplikant — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach, dnia 22 grudnia 1926 r.; Franciszek Ogrodowski, Franciszek Kostecki, dnia 4 grudnia 1926 r., Wiktor Czamaniewicz, Zygmunt Kozanek, Alicja Kasprzycka, Marja Lewin-Lewicka, dnia 13 grudnia 1926 r., Józef Wajzner, dnia 30 listopada 1926 r., Jerzy Krasicki, dnia 21 grudnia 1926 r., Naum Goldwang, Kazimierz Górecki, Józef Przedpełski, Kazimiera Pechnikówna, Ignacy Głogowski, Pinkus Juda Lubiński, Anatol Wilner, Antoni Buksztel, dnia 22 grudnia 1926 r., Stanisław Szer, dnia 23 grudnia 1926 r., Aleksander Dmowski, Władysław Grzankowski, Antoni Rodziukiewicz, dnia 29 grudnia 1926 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Lejzor Sachnowicz, dnia 1 grudnia 1926 r., Dr. Mojżesz Fernhoff, dnia 18 grudnia 1926 r., Henryk Paprocki, dnia 22 grudnia 1926 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie; Józef Tejtel, Abram Kamieniecki, dnia 18 grudnia 1926 r., Władysław Runcewicz, dnia 31 grudnia 1926 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie; Kazimierz Kamiński—notarjuszem w Kosowie na Polesiu, dnia 13 grudnia 1926 r.; Zygmunt Hübner, prokurator przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — notarjuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie, dnia 16 grudnia 1926 r.; Michał Przybora, prezes sądu okręgowego w Mławie—notarjuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Mławie, dnia 18 grudnia 1926 r.; Karol Kozirowski, prezes sądu okręgowego w Kielcach — notarjuszem w Chmielniku, dnia 18 grudnia 1926 r.; Wawrzyniec Stupnicki—komornikiem przy sądzie okręgowym w Radomiu z siedzibą w Radomiu, dnia 23 grudnia 1926 r.; Józef Bielawski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Nowogródku na pow. nieświeski z siedzibą w Klecku, dnia 23 grudnia 1926 r.; Rafał Sakkiłari — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łodzi z siedzibą w Łodzi, dnia 31 grudnia 1926 r.; Janina Koneczna, p. o. naceln. sekr. sądu apelacyjnego w Warszawie — naczelnym sekretarzem sądu apelacyjnego w Warszawie w VII st. st., dnia 13 grudnia 1926 r.; Teofil Ołowiński, sekretarz sądu okręgowego w Łucku — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Łucku, dnia 13 grudnia 1926 r.; Walenty Dąbrowski, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Wadowicach, dnia 13 grudnia 1926 r.; Józef Marfiak, dyrektor kancelarii sądowej—naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Nowym Saćzu, dnia 13 grudnia 1926 r.; Aleksander Sienkiewicz, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Adam Katyński, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Krakowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Adolf Tippe, dyrektor urzędu ksiąg gruntowych—naczelnym sekretarzem sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Jan Górka, dyrektor urzędu ksiąg gruntowych—naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Krakowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Mojżesz Rozenblüth, dyrektor urzędu ksiąg gruntowych—naczelnym sekretarzem sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Władysław Wagner, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Stryju, dnia 13 grudnia 1926 r.; Franciszek Wójtowicz, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Kołomyi, dnia 13 grudnia 1926 r.; Emanuel Kolberger, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Czortkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Włodzimierz Kuncewicz, dy-

rektor kancelarii sądowej—naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Sanoku, dnia 13 grudnia 1926 r.; Józef Kruczkowski, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Złoczowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Stanisław Olejowski, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Brzeżanach, dnia 13 grudnia 1926 r.; Jan Schikula, dyrektor kancelarii sądowej — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Tarnopolu, dnia 13 grudnia 1926 r.; Marjan Wojtyński, dyrektor kancelarii sądowej—naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Stanisławowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Juljan Bielecki, dyrektor urzędu ksiąg gruntowych — naczelnym sekretarzem sądu okręgowego w Samborze, dnia 13 grudnia 1926 r.; Stefan Przeorski, dyrektor urzędu ksiąg gruntowych — naczelnym sekretarzem sądu apelacyjnego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.

Delegowani: Teodor Grauman, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, dnia 4 grudnia 1926 r.; Saturnin-Michał Wolski, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Tadeusz Komornicki i Eustachy Wieczorkiewicz, egzaminowani aplikanci — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku, dnia 18 grudnia 1926 r.; Stanisław Stachurski, egzaminowany aplikant—do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 18 grudnia 1926 r.; Franciszek Lis, egzaminowany aplikant — do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Kielcach, dnia 22 grudnia 1926 r.; Antoni Ziółkowski, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 22 grudnia 1926 r.; Jarosław Kirczow, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju w Maciejowicach w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, dnia 23 grudnia 1926 r.; Juljan Sekita, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, dnia 23 grudnia 1926 r.; Juljan Kruszewski, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 29 grudnia 1926 r.; Józef Zgorzelski, egzaminowany aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 29 grudnia 1926 r.; Edward Merle i Walenty Waluga, egzaminowani aplikanci — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 31 grudnia 1926 r.; Jan Dobrzyński, egzaminowany aplikant — do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 31 grudnia 1926 r.

Przeniesieni na skutek podania: Dr. Dawid Lion, sędzia sądu okręgowego w Czortkowie — na stanowisko sędziego sądu okręgowego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Jakób Rupp, sędzia sądu okręgowego w Stryju — na stanowisko sędziego sądu okręgowego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Eugenjusz Kuzia, sędzia sądu okręgowego w Samborze — na stanowisko sędziego sądu okręgowego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Dr. Antoni Negrusz, sędzia sądu okręgowego w Poznaniu — na stanowisko sędziego sądu okręgowego we Lwowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Henryk Czermiński, sędzia pokoju w Łowiczu — na stanowisko sędziego pokoju VI okr. m. Łodzi, dnia 13 grudnia 1926 r.; Kazimierz Frąckowiak, sędzia powiatowy w Jutrosinie — na stanowisko sędziego powiatowego w Rawiczu, dnia 13 grudnia 1926 r.; Grzegorz Żukowski, sędzia pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu — na stanowisko sędziego pokoju w Kutnie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 22 grudnia 1926 r.; Zdzisław Rzęczykowski, sędzia śledczy w Kole — na stanowisko sędziego śledczego w Turku, dnia 23 grudnia 1926 r.; Wacław Maleńczyk, sędzia pokoju w Wornianach — na stanowisko sędziego pokoju w Oranach pow. wileńsko-trockiego, dnia 29 grudnia 1926 r.;

Witold Gutowski, sędzia pokoju w Rakowie — na stanowisko sędziego pokoju w Iwieńcu pow. wołyńskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Marjan Dmochowski, sędzia pokoju w Łużkach — na stanowisko sędziego pokoju w Mołodecznie, dnia 29 grudnia 1926 r.; Józef Zaleski, sędzia pokoju w Iwju pow. wołyńskiego — na stanowisko sędziego pokoju w Królewsczyźnie pow. dziśnieńskiego, dnia 31 grudnia 1926 r.; Stanisław Dziekoński, sędzia pokoju zapas. sprawujący urząd ubocznie w okręgu sądu okręgowego w Łomży — na stanowisko sędziego pokoju w Sokółach sprawującego urząd ubocznie, dnia 31 grudnia 1926 r.

Przeniesieni z urzędu: Zygmunt Kałapski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Nowogródku — na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 2 grudnia 1926 r.; Stefan Kieroński, sędzia pokoju w Poczajowie — na stanowisko sędziego pokoju w Międzyrzeczu, dnia 18 grudnia 1926 r.; Antoni Kaszewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu — na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 22 grudnia 1926 r.; Stefan Aleksandrowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie II rew. pow. janowskiego z siedzibą w Janowie — na stanowisko sędziego śledczego sądu okręgowego w Lublinie II rew. pow. janowskiego z siedzibą w Kraśniku, dnia 29 grudnia 1926 r.; Bohdan Podoski, sędzia śledczy I rew. pow. wilejskiego — na stanowisko sędziego śledczego VI rew. m. Wilna, dnia 29 grudnia 1926 r.; Stanisław Rossudowski, sędzia pokoju w Horodzieju — na stanowisko sędziego pokoju w Mirze, dnia 29 grudnia 1926 r.; Jan Rubel, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Wilnie — na stanowisko sędziego pokoju zapasowego przy sądzie pokoju m. Wilna, dnia 29 grudnia 1926 r.; Stanisław Burhardt, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Wilnie — na stanowisko sędziego pokoju zapasowego przy sądzie pokoju m. Wilna, dnia 29 grudnia 1926 r.; Włodzimierz Wachowski, sędzia pokoju w Lipniskach — na stanowisko sędziego pokoju w Iwieńcu pow. wołyńskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Józef Mączyński, sędzia pokoju w Michalinie — na stanowisko sędziego pokoju w Opsie pow. braślawskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Józef Siawciłło, p. o. sędziego pokoju w Dukstach — na stanowisko p. o. sędziego pokoju w Turmontach pow. braślawskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Bohdan Bogucki, sędzia pokoju w Szarkowszczyźnie — na stanowisko sędziego pokoju w Łużkach pow. dziśnieńskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Bronisław Sobolewski, sędzia pokoju w Widzach — na stanowisko sędziego pokoju zapas. przy sądzie pokoju w Kraśnem pow. mołodeczańskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Jan Arski, sędzia pokoju w Derewnie — na stanowisko sędziego pokoju w Wornianach pow. wileńsko-trockiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Józef Siokmak, sędzia pokoju w Komajach — na stanowisko sędziego pokoju w Hoduciszkach pow. święciańskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Ryszard Koźmiński, sędzia pokoju w Świrze — na stanowisko sędziego pokoju w Łyntupach pow. święciańskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Jan Uściłowicz, p. o. sędziego pokoju w Dołhinowie — na stanowisko sędziego pokoju w Krzywicach pow. wilejskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.; Zenon Rotkiewicz, sędzia pokoju w Dokszytach — na stanowisko sędziego pokoju w Duniłowiczach pow. postawskiego, dnia 29 grudnia 1926 r.

Przeniesieni w wykonaniu wyroku sądu dyscyplinarnego: Jan Gromnicki, sędzia pokoju w Międzyrzeczu — na stanowisko sędziego pokoju zapasowego w Bodzentynie, dnia 13 grudnia 1926 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Zygmunt Buchelt, dyrektor przy sądzie okręgowym w Chojnicach, dnia 13 grudnia 1926 r. z dn. 31 grudnia 1926 r.; Dr. Władysław Rubinstein, sędzia sądu okręgowego we Lwowie, dnia 20 grudnia 1926 r.

Zwolnieni na skutek podania: Jan Kuczyński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 13 grudnia 1926 r.; Dr. Antoni Wrona, sędzia komisaryjny w Gnieźnie, dnia 13 grudnia 1926 r. z dn. 31 stycznia 1927 r.; Czesław Dzieciół, sędzia powiatowy w Łabiszynie, dnia 18 grudnia 1926 r. z dn. 31 grudnia 1926 r.; Zdzisław Wysocki, sędzia sądu okręgowego w Płocku, dnia 22 grudnia 1926 r.; Bronisław Owczarek, sędzia sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 22 grudnia 1926 r. z dn. 31 stycznia 1927 r.; Stanisław Koprowski, sędzia pokoju w Miciejowicach, dnia 23 grudnia 1926 r.; Stefan Szwentner, podprokurator przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 31 grudnia 1926 r.; Izrael Glatter, Ajzyk Cymerman, dnia 3 grudnia 1926 r.; Stanisław Rutkowski, dnia 4 grudnia 1926 r., Włodzimierz Araszkiewicz, Stanisław Breiter, Dawid Altman, Eugenjusz Kalata, Gabrijel-Naum Lewin, Józef Merliński, Stefan Markusfeld, Pinkus Orzech, Wilhelm Rippel, Stanisław Wróblewski, Stanisław Tylbor, dnia 18 grudnia 1926 r., Izaak Chudy, Stanisław Fajans, Janusz Olchowicz, Wolf Rajchman, Władysław Tobołowski, Hipolit Wawrzyński, dnia 22 grudnia 1926 r., Kazimierz Kraushar, Jan Malewicz, Ksawery Dublasiewicz, Leonard Jankielewicz, dnia 23 grudnia 1926 r., Stanisław Baumritter, Leon Kruszewski, dnia 29 grudnia 1926 r. — aplikanci w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Michał Małek, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 31 grudnia 1926 r.; Aleksander Oettingen, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 31 grudnia 1926 r.; Ludwik Adamski, komornik w Końskich, dnia 13 grudnia 1926 r.

Unieważnienie nominacji: Leopold Szajna, naczelnik sądu powiatowego w Jarocinie — na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 18 grudnia 1926 r.

Zmarli: Czesław Kłossowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 23 listopada 1926 r.; Adam Dzierżbiński, sędzia śledczy II rew. pow. kostopolskiego, dnia 23 listopada 1926 r.; Stanisław Burghard, notariusz w Radomiu, dnia 2 grudnia 1926 r.; Paweł Łukaszewicz, sędzia pokoju w Smorgonjach, dnia 4 grudnia 1926 r.; Józef Gay, sędzia sądu okręgowego w Złoczowie, dnia 5 grudnia 1926 r.; Stanisław Sienicki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łomży, dnia 23 grudnia 1926 r.

Prezes sądu apelacyjnego w Katowicach zamianował sekretarzami sądowymi w IX stopniu służbowym Rudolfa Bortla, Sylwestra Szurme, Jana Gize, Jana Musialika, Józefa Gryta i Józefa Bortla w Katowicach, Józefa Hahna w Rudzie, Jana Likę w Rybniku i Teofila Bialika w Królewskiej Hucie; komornikiem sądowym w X stopniu służbowym Antoniego Grupe w Katowicach; kancelistami sądowymi w XI stopniu służbowym Antoniego Ciemałę i Franciszka Drobka w Cieszynie, Izydora Streichera w Bielsku i Franciszka Kolocha w Lublińcu; woźnymi sądowymi z XIII grupą uposaż. Franciszka Szaforza w Król. Hucie i Jana Winklera w Katowicach; woźnym sądowym z XV grupą uposaż. Franciszka Rosnera w Bielsku; dozorcą więziennym z XIII grupą uposaż. Andrzeja Dziadka w Cieszynie.

W WIĘZIENICTWIE. ¶

Mianowani: Władysław Szeliga-Skorupski, naczelnik więzienia w Katowicach w VIII st. st. — naczelnikiem tegoż więzienia w VII st. st., od dnia 1 listopada 1926 r.; Marcin Janicki, inspektor III klasy przy więzieniu w Katowicach — inspektorem tegoż więzienia w VIII st. st., od dnia 1 listopada 1926 r.; Władysław Stefko, podsekretarz przy więzieniu w Chęcinach — asystentem

tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 listopada 1926 r.; Paulina Mazurykówna, kancelistka więzienia w Chęcinach w XI st. st., od dnia 1 listopada 1926 r.; Antoni Bujakowski, kancelista więzienia w Chęcinach — podsekretarzem tegoż więzienia, od dnia 1 listopada 1926 r.; Dobromił-Tytus-Tadeusz Jasiński, st. dozorca więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej 24 — asystentem więzienia w Wiśniczu w X st. st., od dnia 1 grudnia 1926 r.; Bronisław Szymczak, p. o. asystenta w XI st. st. przy więzieniu w Lublinie — asystentem tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 grudnia 1926 r.; Jan Kluk, podinspektor więzienia karnego we Lwowie — inspektorem tegoż więzienia w VIII st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Piotr Szews, naczelnik więzienia w Poznaniu w VIII st. st. — naczelnikiem tegoż więzienia w VII st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Józef Golejewski, p. o. kancelisty więzienia w Brześciu n/B. — kancelistą tegoż więzienia, od dnia 1 stycznia 1927 r.; Aleksander Baranowski, asystent więzienia w Łucku — podinspektorem tegoż więzienia w IX st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Eugenjusz Polak, praktykant na urzędnika więziennego II kategorii — podinspektorem więzienia w Łodzi przy ul. Targowej w IX st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Witold Zgirski, p. o. asystenta w Łomży — asystentem tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Arkadiusz Jałowicki, p. o. kancelisty więzienia w Równem — asystentem tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Witold Łodziato, kancelista więzienia w Wilnie na Łukiszkach — podsekretarzem tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Stanisław Augustyniak, p. o. asystenta więzienia „Stefańskiego” w Wilnie — asystentem tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Stefan Załęski, p. o. podsekretarza więzienia w Płońsku — asystentem tegoż więzienia w X st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Mirosław Błaszko, p. o. naczelnika więzienia w Tomaszowie Mazow. — naczelnikiem tegoż więzienia w IX st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Jan Roman, kancelista więzienia w Łęczycy — asystentem więzienia na Św. Krzyżu w X st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Edward Gruszecki, p. o. podinspektora więzienia w Kowlu — podinspektorem tegoż więzienia w IX st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Bazyli Kowałko, p. o. kancelisty więzienia w Lublinie — kancelistą tegoż więzienia w XI st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Aleksander Augustynowicz, p. o. kancelisty w Janowie-Lubelskim — kancelistą tegoż więzienia w XI st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Paweł Morzuszczyk, asystent więzienia w Katowicach — podinspektorem tegoż więzienia w IX st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Roman Sadowski, inspektor III kl. więzienia Areszt-Centralny w Warszawie — inspektorem tegoż Aresztu w VIII st. st., od dnia 1 stycznia 1927 r.; Aleksander Nikitin, st. kancelista więzienia w Łucku — podsekretarzem przy więzieniu w Ostrołęce, od dnia 1 stycznia 1927 r.

Przeniesieni: Stanisław Szulc, naczelnik więzienia w Tarnowie — urzędnikiem sądowym w VIII st. st. przy sądzie okręgowym w Tarnowie, od dnia 1 listopada 1926 r.; Stanisław Kwiatkowski, naczelnik więzienia w Wołkowysku — naczelnikiem więzienia w Równem w VIII st. st., od dnia 1 listopada 1926 r.; Alfred Surmiński, naczelnik więzienia w Równem — naczelnikiem więzienia w Wołkowysku w VIII st. st., od dnia 1 listopada 1926 r.; Józef Morski, p. o. podsekretarza przy więzieniu w Wilnie na Łukiszkach — p. o. podsekretarzem więzienia Stefańskiego w Wilnie, od dnia 20 października 1926 r.; Adam Wiewowski, naczelnik więzienia w Wilejce — naczelnikiem więzienia w Tarnowie, od dnia 1 listopada 1926 r.; Józef Boroński, p. o. podsekretarza przy więzieniu w Lidzie — p. o. podsekretarzem przy więzieniu we Lwowie, od dnia 1 listopada 1926 r.; Stanisław Buterman, asystent więzienia w Zamościu — asystentem więzienia w Słonimie, od dnia 1 grudnia 1926 r.; Adam Zawinowski, podsekretarz więzienia w Słonimie — podsekretarzem więzienia w Zamościu, od dnia

1 grudnia 1926 r.; Stefan Urbanowski, kancelista zakładu wychowawczo-poprawczego w Głazie — kancelistą więzienia w Wilnie na Łukiszkach, od dnia 15 grudnia 1926 r.

Przydzieleni: Stefan Ostrzeszewicz — kontraktowym kancelistą więzienia w Warszawie przy ul. Długiej 52, od dnia 10 października 1926 r.; Stanisław Malinger — kontraktowym kancelistą przy więzieniu w Mokotowie, od dnia 1 września 1926 r.; Kazimierz Pawlik — na służbę przygotowawczą na urzędnika więziennego II kategorii przy więzieniu w Grodnie, od dnia 1 grudnia 1926 r.; Róża Bobrownicka-Libchen — kontraktową kancelistką przy więzieniu w Warszawie, ul. Dzielna 24, od dnia 20 listopada 1926 r.; Karol Węgliński, p. o. kancelisty przy więzieniu w Lidzie, od dnia 1 grudnia 1926 r.; Zygmunt Nowicki, p. o. kancelisty więzienia w Sosnowcu, od dnia 1 grudnia 1926 r.; Józef Porzycki — na przygotowawczą służbę na urzędnika więziennego II kategorii przy więzieniu w Warszawie, ul. Dzielna 24, od dnia 1 grudnia 1926 r.; Marjan Malinowski, p. o. kancelisty więzienia w Łucku, od dnia 1 grudnia 1926 r.; Witold Deksnis, p. o. podsekretarza zakładu wychowawczo-poprawczego w Wielucianach, od dnia 1 stycznia 1927 r.; Stanisław Łuczak, p. o. asystenta więzienia w Łodzi przy ul. Targowej — asystentem tegoż więzienia, od dnia 1 stycznia 1927 r.

Zwolnieni: Stanisław Podsiadło, p. o. kancelisty więzienia w Sosnowcu — na własną prośbę, z dn. 31 października 1926 r.; Józef Skrzendzewski, st. kancelista zakładu wychowawczo-poprawczego w Wielucianach — na własną prośbę, z dn. 1 grudnia 1926 r.; Stanisław Bober, inspektor więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika z dn. 31 grudnia 1926 r. — na mocy art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Mieczysław Cabanowski, podinspektor więzienia w Łodzi przy ul. Targowej — na własną prośbę, z dn. 30 listopada 1926 r.; Zofja Gerlach, st. kancelistka więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej 24 — na mocy art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, z dn. 28 lutego 1927 r.

Zmarli: Waław Radgowski, st. kancelista więzienia w Ostrołęce, dnia 12 grudnia 1926 r.; Kazimierz Sitarski, podinspektor więzienia w Chęcinach, dnia 31 grudnia 1926 r.; Leon Wasilew, naczelnik więzienia w Sandomierzu, dnia 7 grudnia 1926 r.

A D W O K A T U R A.

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie ogłasza co następuje:

Został wykreślony z listy adwokatów:

Adw. Feliks Honowski, zam. w Warszawie, wobec objęcia stanowiska sędziego pokoju w Łodzi.

Przenieśli swoje siedziby:

Adw. Józef Kowalski z Będzina do Sosnowca,
Adw. Mikołaj Urbanowicz z Sosnowca do Zawiercia.

Zgłosił zamiar przeniesienia siedziby:

Adw. Michał Nowacki z Warszawy do Kutna.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Dr. Benjamin Holoschütz, adwokat w Tyczynie, z siedzibą w Sosnowcu,
Karol Krzemuski, sędzia sądu okręgowego w Sosnowcu, z siedzibą w Sosnowcu,
Michał Orzęcki, b. naczelnik Wydz. Prez. Min. Przem. i Handlu, z siedzibą
w Warszawie,
Eligjusz Babski, sędzia śledczy sądu okr. w Łucku, z siedzibą w Rawie Ma-
zowieckiej,
Wiktor Krypski, b. naczelnik wydz. likwid. rosyjsk. w Gł. Urzędzie Likw. w War-
szawie, z siedzibą w Warszawie.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Stefan Markusfeld, b. zast. sędziego śledczego przy sądzie okr. w Warszawie,
z siedzibą w Warszawie,
Hipolit Wawrzyniak, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie,
Stanisław Wróblewski, aplikant sądowy, z siedzibą w Kaliszu,
Marjan Raschke, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Ludwik Kwiatkowski z siedzibą w Warszawie, ul. Krucza 8,
Kazimierz Engelhardt z siedzibą w Kaliszu, ul. Wiejska 1,
Witold Chęciński z siedzibą w Warszawie, Żolibórz 10,
Stanisław Krzywoszewski z siedzibą w Warszawie, ul. Smolna 25.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Samuel Josefsberg z siedzibą w Grybowie,
Dr. Adolf Katz z siedzibą w Tarnowie,
Dr. Eugenjusz Hubaczek z siedzibą w Krakowie,
Dr. Stanisław Wierzbicki z siedzibą w Zatorze,
Dr. Rudolf Emanuel Weinberg z siedzibą w Krakowie,
Dr. Baruch Lustig z siedzibą w Krościenku,
Dr. Marjan Kopff z siedzibą w Chrzanowie,
Dr. Izydor Goldberger z siedzibą w Krakowie.

Substytutem po zmarłym Dr. Feliksie Krzysiaku, adwokacie w Krakowie, ustano-
wiony został w miejsce D-ra Ludwika Wasilkowskiego Dr. Abraham Him-
melblau, adwokat w Krakowie.

Przesiedlił się:

Dr. Henryk Fargel z Krakowa do Dobczyc.

Zmarli:

Dr. Maurycy Alwin adwokat w Ropczycach, a jego substytutem ustanowiono
D-ra Dawida Eichenholza, adwokata w Ropczycach,
Dr. Zygmunt Grünzweig adwokat w Krakowie, a jego substytutem ustanowiono
D-ra Filipa Landaua, adwokata w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Semen Bułyk z siedzibą we Lwowie,
Dr. Henryk Kroch z siedzibą we Lwowie,
Dr. Maks Michał Zuckerkand z siedzibą we Lwowie,
Dr. Henryk Fischer z siedzibą we Lwowie,
Dr. Ignacy Weinfeld z siedzibą we Lwowie.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Teofil Buchelt ze Lwowa do Chodorowa.

Przesiedlili się:

Dr. Józef Manner z Kamionki Strumiłowej do Mostów Wielkich,
Dr. Izak Mojżesz Weindling ze Lwowa do Nowego Sącza,
Dr. Juljan Strusiewicz z Kulikowa do Złoczowa,
Dr. Simche Binen Feldman ze Złoczowa do Warszawy,
Dr. Michał Terlecki z Drohobycza do Lwowa.

Zrezygnowali z adwokatury:

Dr. Stanisław Dobiecki adwokat we Lwowie,
Dr. Jan Celestyn Fried adwokat w Śniatynie,
Dr. Emil Stoklasa adwokat w Bóbrce.

Skreślony z listy adwokatów:

Dr. Franciszek Konieczny adwokat we Lwowie w myśl § 20 ord. adw.

Zmarł:

Dr. Artur Weiss adwokat we Lwowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Mojżesz Reinharz z siedzibą w Skolem,
Dr. Józef Weinreb z siedzibą w Dolinie.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Izrael Spindel adwokat w Drohobyczu do Lwowa.

Przesiedlił się:

Dr. Lawrenty Bronisław 2 im. Pawłowski z Baligrodu do Starego Samborza.

W okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Witold Eibenschütz z siedzibą w Cieszynie,
Dr. Dawid Sandhaus z siedzibą w Cieszynie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Damazya Gracz z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Bolesław Regenbrecht z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Dr. Adolf Felberbaum z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy,
Marjan Bross z miejscem zamieszkania w Żninie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Adam Zagórowski z miejscem zamieszkania w Pucku,
Bronisław Morze-Czernic z miejscem zamieszkania w Tucholi,
Zygmunt Piskozub z miejscem zamieszkania w Tucholi,
Henryk Chudziński z miejscem zamieszkania w Brodnicy.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wykreśleni z listy adwokatów:

Adw. Marcin Ehrlich z Katowic na własną prośbę,
Adw. Edward Sommer z Rybnika wskutek zamianowania sędzią sądu okręgowego w Poznaniu.

K O N K U R S Y :

Opróżniły się posady sędziów sądu okręgowego w Brzeżanach, Kołomyji, Złoczowie i we Lwowie.

Kompetenci o te lub o takie same posady, które mogą opróżnić się w tych samych lub innych sądach okręgowych w tutejszym okręgu apelacyjnym, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej do dnia 5 lutego 1927 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

We Wschodniej Małopolsce jest do obsadzenia kilka posad podprokuratorów przy sądach okręgowych a mianowicie: w Czortkowie, Kołomyji, Sanoku, Samborze, Brzeżanach i w Stanisławowie a ewentualnie także i w innych siedzibach prokuratur okręgowych, wskutek zmian spowodowanych przeniesieniem. Do posad tych przywiązane jest unormowane ustawowo uposażenie. Podanie o te posady należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do prokuratury przy sądzie apelacyjnym we Lwowie do dnia 15 lutego 1927 r.

Do podania kompetencyjnego należy dołączyć tabelę kwalifikacyjną, odpowiednio wypełnioną a nadto w podaniu wymienić i wykazać, jakiej kompetent jest religiji, narodowości, o jaką posadę podprokuratora okręgowego się ubiega, tudzież kiedy i do czyich rąk złożył kompetent przysięgę wierności Państwu Polskiemu.

W tabeli kwalifikacyjnej należy obliczyć dotychczasowy czas służby dokładnie do dnia 15 lutego 1927 r.

Na opróżnione dwie posady podprokuratorów przy sądzie okręgowym w Ostrowie Wielkopolskim, ewentualnie na takie same posady opróżnić się mogące przy innych sądach okręgowych w apelacji poznańskiej, rozpisuje się konkurs z terminem do wnoszenia podań należycie udokumentowanych w drodze służbowej na ręce prokuratora przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu do dnia 20 lutego 1927 r.

Przy sądzie okręgowym w Wadowicach opróżniła się posada podprokuratora.

Podania o posadę tę należy wnosić w drodze służbowej najpóźniej do dnia 22 lutego 1927 r. do prokuratury przy sądzie apelacyjnym w Krakowie.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są posady naczelników sądów powiatowych w Nisku i w Żabnie.

O nadanie jednej z tych posad — ewentualnie innej w międzyczasie opróżnić się mogącej, należy wnosić należycie udokumentowane podania na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie, najdalej do dnia 28 lutego 1927 r.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są posady sędziów okręgowych przy sądach okręgowych w Krakowie, Tarnowie i Wadowicach.

O posady te — ewentualnie o inne równorzędne w międzyczasie opróżnić się mogące — można wnosić należycie udokumentowane podania w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie, najdalej do dnia 28 lutego b. r.

B I B L I O G R A F J A .

Księgarnia F. Hösocka w Warszawie rozpoczęła wydawnictwo Kodeksu cywilnego, obowiązującego w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz sądu okręgowego w Cieszynie — w opracowaniu sędziego Sądu Najwyższego Dr. W. Dbałowskiego i adwokata Dr. J. Przeworskiego.

Wydanie zawiera wszystkie ustawy i rozporządzenia dodatkowe oraz uwzględnia w szerokiej mierze orzecznictwo Sądu Najwyższego. Dotychczas pojawiły się dwa pierwsze zeszyty. Zeszyt pierwszy zawiera: część ogólną, prawo małżeńskie, prawo rodzinne, prawo o opiekach i kuratelach od § 1 do § 284 i ordynację o ubezwłasnowolnieniu. Zeszyt drugi zawiera: prawo o rzeczach, prawo posiadania i prawo własności od § 285 do § 446 oraz ustawodawstwo o obrocie ziemią, o reformie rolnej i o scalaniu gruntów.

S P R O S T O W A N I E .

W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1926 r. w sprawie ustalenia liczby sędziów handlowych i ich zastępców dla miasta Łodzi (Dz. Urzęd. Min. Spraw. № 24 poz. 27) zamiast omyłkowo podanego ustępu pierwszego od słów „na mocy” do słów „co następuje” powinno być: „na mocy cz. 2 art. 24 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w b. Królestwie Polskiem (Dz. Urz. Dep. Spraw. № 1 z r. 1917) w brzmieniu, ustalonom ustawą z dnia 18 marca 1921 r. w sprawie niektórych zmian w przepisach tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w b. Królestwie Polskiem (Dz. U. R. P. № 30, poz. 172), zarządza się co następuje:”